

THÂN-CHUNG

XUẤT BẢN MỖI BUỔI SÁNG

Chủ-nhiệm:

DIỄP-VĂN-KÝ

Tòa báo:
Góc đường Filippini và Espagné
số 324Chu-bút:
NGUYỄN-VĂN-BÁ

NÊN BỎ THUẾ XE-DẠP LÀ PHẢI

Vì chẳng những đùi hại cho Annam mà cũng lợi cho công-nghệ Pháp

Ở xã ta thuở nay xe dẹp là người không có thuở. Không biết tại ai sinh sự ra mà nhà nước bày đánh thuế xe dẹp trong vài năm nay. Chẳng những ở Nam-ký mà thôi, ở đâu cũng có môn thuế mới ấy. Và lại chẳng những ở thành thị, xe dẹp ở nhà quê cũng phải chịu thuế rủa.

Kỳ hội đồng thành-phố Saigon mới rồi đây có sáu Ông Nghị viên Annam xin bỏ thuế xe dẹp. Các ông viện lý rất清楚, mà không phải là lão cầu đầu ấy chờ đợi là gặp đầu nói đó hoặc xin nhiều chuyện vò lối làm cho các quan nghe phải lối đầu.

Sợ đánh thuế các vật dụng phòng có hai cái nguyên tắc. Một là vật dụng nào mà người ta nhờ nó có thể làm sao lịm ra. Hai là trong khi sử dụng vật ấy có thể làm hại đến cái gì là của công của xã hội. Bởi vậy, cái xe hơi dùng để đưa bộ hành mà lấy lời, cái xe bò làm cho đường sẽ mua hú, ôn công bồi cấp, đánh thuế là phải.

Chi nay xe dẹp của mảng người sám lấy mà dùng thì thật là cẩn trọng như gi với hai cái nguyên tắc ấy. Nhưng người làm tiễn không có đủ cho mỗi ngày đi xe téo, thi sám một cái xe dẹp mà ái cho nó chém và cúng dòi tên nữa, chờ có phải đem xe thuở này lôi ra sau mà đánh thuế? Vả lại, xe dẹp tuy có hai bánh mà như một, bình sau không lên đầu bâng trước, cả người lùn xe nặng lắm cũng đán một trăm kilos là súng, thi có việc gì dân nói làm hư đường mà đánh thuế?

Vậy chẳng ghiết nhà nước bày ra đánh thuế xe dẹp là tên cũ vào cái nguyên tắc gì?

Út thi xe dẹp của người ta sám già dụng và nó không làm hư đường, so g nhà nước cứ nói Út xác rằng nó làm hư đường rồi đánh thuế, chẳng có!

Chi nay xe dẹp của mảng người sám lấy mà dùng thì thật là cẩn trọng như gi với hai cái nguyên tắc ấy. Nhưng người làm tiễn không có đủ cho mỗi ngày đi xe téo, thi sám một cái xe dẹp mà ái cho nó chém và cúng dòi tên nữa, chờ có phải đem xe thuở này lôi ra sau mà đánh thuế? Vả lại, xe dẹp tuy có hai bánh mà như một, bình sau không lên đầu bâng trước, cả người lùn xe nặng lắm cũng đán một trăm kilos là súng, thi có việc gì dân nói làm hư đường mà đánh thuế?

Vậy chẳng ghiết nhà nước bày ra đánh thuế xe dẹp là tên cũ vào cái nguyên tắc gì?

Út thi xe dẹp của người ta sám già dụng và nó không làm hư đường, so g nhà nước cứ nói Út xác rằng nó làm hư đường rồi đánh thuế, chẳng có!

Hưởng chí dám dà đóng một trấn thủ thuế đùi cho nhà nước lấy mà dẹp đường rồi, thi súng có quyền dì lùa và vòng xe dẹp được chờ; nhưng mà cái lý đó nghe ta thấy kiện quá, thi đùi dẹp, đừng nói!

Nhà nước không nghĩ ki, chờ đánh thuế xe dẹp vì những hại họ cho nhân dân Annam mà lít cùng hại mìn cao-kì, nhà công nghệ P-áp-lô, là những nhà chế tạo xe dẹp.

B) mười năm nứa lịi đây, người Annam mới bắt đầu dùng xe dẹp rất nhiều. Sự lý là do cái lèo người Annam mới bắt đầu chuộng kinh thao. K-ông phải nói cùi Nam-ký mà thôi, từ nón trong Dong-duong, nón công-vây, từ thành thị đến thôn quê, dần dần cũng thấy người ta dùng nhiều xe dẹp để từ mười năm nứa lịi đây.

Nhưng trong thời lâm Ấp, nghĩa là thời xe dẹp có buồn và xưa, coi bộ giám xe dẹp là điều lèo. Chẳng lít không bắt rõ số xe dẹp, ban Pháp nháp cũng rõ số này mấy năm nay hơn bốn năm nứa, song có coi cái biển trọng trong dân gian thi chẳng rằng bót si nhiều lèo; mà không bót chẳng bót người k-ốt chí, thành-huyết k-ốt khong khai ngiêng xuôi xuôi ấy có nói tiếp, mà coi xe dẹp là xe dẹp. Chẳng nứa đùi bót rõ, mà xe dẹp là xe dẹp.

Vì có thuế mà người ta không dám xe dẹp, thi là tên nhà chế tạo không bao được, mà ai sẽ cung bắt phải xe dẹp. Rồi làm sao đây? Mai rờ còn bót ai nữa không?

Góp CHUYỆN HÀNG NGÀY

Cái tài sưu-tho

Dân Annam minh có một cái tánh đặc biệt, là tra lèm tho. Tra lèm tho đến nổi tiếng dân ra đến ngoại quốc, người Trung-hoa làm Bộ-tác Dinh-khoa-chi-lực đã phải chịu rằng « Si phu Annam phai nhau tra ngam, có két-lèm không thành-cứu mà cảng va lèm ».

Họ nói mà thiệt. Có đều họ nói « Lèm không thành-cứu » tài kinh qua. Một cái sưu-tho bấy chừ thi két-lèm chử mà két, sào lèm không thành ?

Nháng người liệu làm ra không được thi họ sưu-tho cũ, chờ tài cái lèm cho két-mít. Sưu-tho cũ cảng phái có tài riêng. Có tài tài sưu một chử cảng dù lèm cho tài này đòi ra tài khác.

Kết tài tài lại không thêm sưu-tho cũ nà.

Bài tho vịnh cái quạt đời xưa có câu: « Hắc-cùi hồn bi vò-kêu nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ». Người bị trận bùa chúa nhứt vùi-rồi không phái là 2 Ông Quintre-Lamothe và Labaste, là người chủ báu. La Dépêche uốn-dach-công-chùn, ghi rõ kinh-thi tài là khong sưu-tho cũ.

Đến két tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

Có tài tài hồn bi vò-kêu

nhục; nghĩ xuôn ngiêng họ bát-nhau lèm không lèm ».

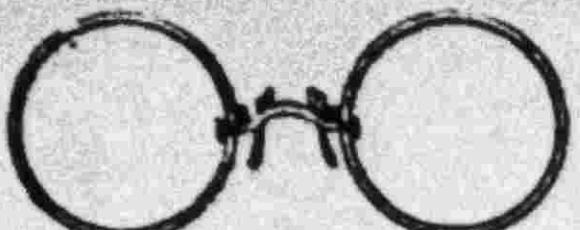
Có tài tài hồn bi vò-kêu

Cáy xem: Người thành niên, con di học, mua sách T. H. C. P., vì không rõ nhiều điều như lối mèn chua ránh. Người lão già đều dùng sách T. H. C. P., bởi tiếp sau sẽ định dấp cho người theo dõi này. Nhìn chung vi múa dạy con trong giờ rảnh cũng mua sách T. H. C. P., vì cách dạy rảnh rỗi và dễ hiểu lắm. Người nô quê nô nức múa biết chút ít tiếng pháp đồng dàn với doanh, cũng học sách T. H. C. P., bởi cách dạy là lâm, chẳng có bài vở chỉ mà không hữu ích. Nhiều giáo sư dạy đồng dàn sách T. H. C. P. bởi cách dạy này làm lâm phát mồi, ngày đầu thấy. Người hay chủ pháp cũng có mua sách T. H. C. P., mà sau cái sự hay đổi vị mới bài trong sách ấy cần nhiều song và ý kiến. Ai này đều dùng sách Tôl Học Chữ Pháp bởi thoát sách aby cách dạy dì lão như mồi tên đâm ngay vào giữa bia.

Rất ồn — Coi trăm quyền nhứt mồi thời: ai muốn mua, xin đừng dại dác, kêu phải chờ đợi kỹ in tờ thi lâm lâm. Mồi quyền, 25; trưa bộ 3 quyền, 35c. Mandat gửi cho Roussel à Cholon. Cò gởi bán trong chợ mới (Saigon) nơi biếu Nguyễn-Hi-Kinh. Mỗi đồng ban đầu để mồi xem thông thõa trước khi mua.

KIẾN CON-MẮT

Chế biến theo khoa Quang-học, có máy Điện-khi coi con-mắt. Bán giòng kiền Mỳ-Quốc.

ĐÙ THỦ, ĐÙ MÀU.

MY-KHOUAN

231 RUE DES MARINS

(Ngang xe Biển giữa - CHOLON)

TAM-THÁNH-DƯỢC

1. Trù tè—2. Bồ uyết.—3. Giải lao?

—Trù tè bái nhứt mồi sưng rất rát tần hiện, mỗi hộp 130g.
2-Bồ uyết trù bache dài hơ. Xây xóm xót rớt rái hơ, mỗi hộp 130g
3-Bồ uyết lao giải triu. Läm việc mồi thường dàn, mỗi hộp 130g
Chè mua thõa gởi mandat đê;

Monsieur Truong Minh-Y
Muốn đến bến hiện
đang bay xe lửa đà
Chỗ tịnh Tạo-Nhơn-Dương.
N 4. rue de la Gare Hoemon

Aux ciseaux d'argent TÂN-TÂN

TAILLEUR TONKINOIS

Chapellerie — Cordonnerie — Vannerie — Malles.

N° 148 Rue d'Espagne. — Saigon

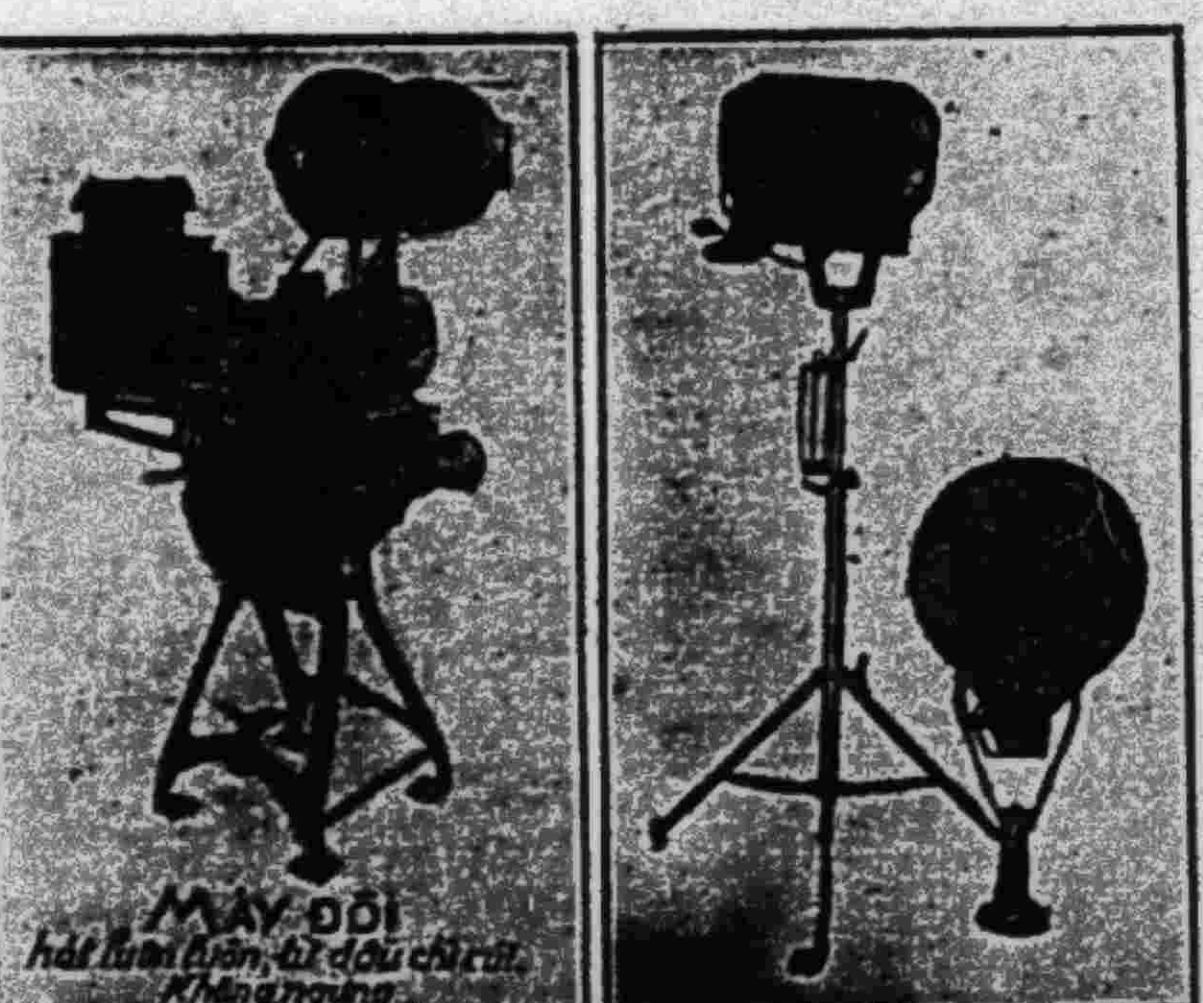
Tiệm may lớn nhất đã được đồng-bảo chiến cũ.

Mời lại khách và servies kiểu modernes. Cò sẩn các thao ánh đèn ông và đèn bà để dùng di Balat thiết min.

Bóng đèn dây, giấy đèn bà, lâm valence giày, són lèo dù hieu.

Tiệm ở sang giày phu phòng-agn Namky. Ông mua lèm échantillon bùn-đan xin nha long ghi.

Director: Trần-vân-Diệu

MÁY HÁT BÓNG - TUÔNG HÁT BÓNG (films) — DÉN
CHU MÁU-dùng trong các Rạp hát & DÒNG-PHÁP, đều
do ở hàng!

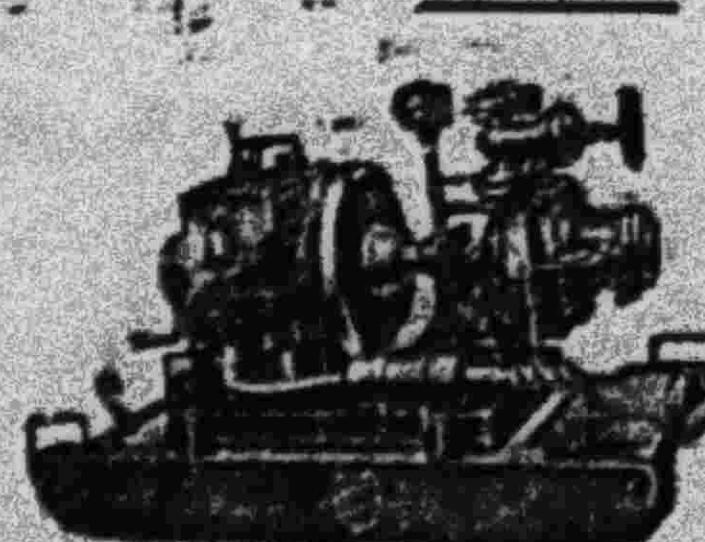
Indochine Films & Cinéma

106 Boulevard Charner-Saigon nô 12

LA-RIZERIE MODERNE

159-161. Boulevard de la Somme. Saigon

Bán gốp

Bán gốp trên 70 cái
rõi, lòn và rỗ:
diễn dàn, tra long
quá khach.

Lâm Bal - 1.7
độc quyền bao may
xay lòn và máy
(moteurs Diésel)
bên Bờ - Quốc
biển Otto Dentz
và Koerber et
Maumann.

Máy moto-pompe lấy nước vô ruộng: lòn và nón-chey
hàng đầu cung rất dễ giáng, ti hao dầu mỏ.

Máy động và nón khởi động đèn chạy ngoài — Máy hơi
máy nước & vaporik là lòn (chaudiere).

Máy số sống tại hàng lòn lòn.

Trước khi qua hàng mua cái nhà máy xin gởi thư mua
nhái phẩm thi bùn hông rất rõ ràng mà đây tuy theo ý kiến
của quý ông.

TIN TRONG NƯỚC

NAM KY

SAIGON

Cirque Trung-ky

Ký Tài Nam Nữ Lực S

Chàng tôi vâ. là người chỉ tên
tâm và lý thuật, nêu mồi khai
thầy có gánh hát cirque của
người ngoại quốc như: Hué-ky,
Y-dai-ky, N-y-t-ky, Trung-ky,
v.v., tôi dàn kỵ ro-gó-thờ
so mòn làm sao cho một ngày
kia chàng ta cũng có một gánh
như vậy để làm vui vang với
đó. Cho bay t. hàn cùi cánh
thành, vì chàng tôi quá by vong
quá tin tưởng, nên chil là phản
còn là chức một bì đoàn. Chàng
tôi dàn kỵ muôn bắc người
người quốc mèo chàng hò hét
cái gí là khó, chịu ụ: nhomatky
làn tèp dù các trò quí thuật,
luyện rõ các cách diễn bít: mà
các gánh c're que chưa có. San
khí luyện tèp xong, chàng tôi
làn dem diễn các nơi dò hội dà
chùa các vị thuyên mèo vñghé
vñ pñh binh. Thết đúng như ý
muốn chia chàng tôi, là những
huy-kiết thết cùng các nhà my-
thuat: dàn có dà lời khien nguy
cho gánh hát của chàng tôi thết
thiên thiên toàn ny.

Nay nghĩ vi của qui, tài hay
mà không dâ cho thời nhau
thường ngon thi của có qui, tài
cò hay, ngõi cũng không iòn.

Nay chàng tôi tôi diễn Saigon
dày, dặng giáp đồng bào được
một tuge kỵ quang. Chàng tôi
định hát trong 3 đêm.

Rap A Sam Lhy H

Đáng 8 giờ diễn tối 12 giờ khuya
Chương Trinh hát như sau đây:

1 Bại lợ-si Trần-công-Thinh
cr 1000 kilos 4t.

2 Hai người nhào lộn như
rắn, dâ kiêu,

3 Neko dù nhiều kiêu thật hay
4 Dùng hai chòe múa hàn và
thang, có người đứng trên bàn
và ghế.

5 Nhão lèng hòn coi không
dám nhảy mắt.

6 Hè dien có da-jan, cười dan
bung.

7 Bé dày thật tài, vung tròn
nhu di trên lò.

8 Bé xe máy hòn trên bàn
và vía thòi lòn.

9 Bé xe máy trên dây.

10 Leo thang dutting trên dây

11 Năm chòe còi se hoi tan

12 Bé dày xuống dây.

13 Cao hai vòng sòi như bay

14 Xish di bay chòe khac gi

đi vñ tuu, Jia.

15 Hai chòe còi động thang,
treothang hòng còi nguri anao lòn.

16 Leo thang, thang râ gáy
ma shong té.

Còn mìn tài tài là 18 không
xít, đồng bao tới xem tại hiện.

Đặt mồi lòp đều có đánh
nhéo tay (Fairfax), giáp vui.

Nhéo đánh sù bìn hay nhát
hung.

Bạn nhéo này dâ bồi tưng
tum nâm, khap Nam, Trung,
Bắc ba kỳ, tại các hội cay
(Fair) & Hanoi cũng thường
dựng các bục yu-nham trong
nhieu ban hòn. Đồng-bao khai
co cuộc li-đan dông tui gáy
nhéo này kòi giáp vui.

Xin thương ngi với ông Uug-Lé
nhà nhieu tòi, đồng sòi, lòng
n' m' lòi ngay.

Đây là 100% mồi bao

nhéo nhéo, mồi bao nhéo nhéo

Feuilleton-N° 40

Thần-Chung 28 Août 1929

GIÁO-VIDEO

CHÙA DÚ THƯƠNG THỀ

Tâm thần trôi nồi

(Tiếp theo)

Nói vừa rồi, thi thấy thi kia tên họ. Biên không ngọt, có dã sâm dâu xuống viet lúa, viet lúa. Giáo Thành cũng muốn hỏi cho biết chuyện mình bị bắt dây rởi có ra sao không cùng là giấy của tôi tấm giấy gì mà ở dưới tinh minh chưa hề nghe đến. Nhưng mảng cho thầy giáo Thành không chịu, cứ xin ngồi ngoài vắng.

Thầy kia nói :

Thầy chờ ngại gì. Tôi ở đây một mình, không vợ không con, nắm dây đều cự từ tiệu.

Sáng lại thứ dây nói chuyện

mới biết thầy kia cũng là người

Quảng-nam và hôm qua nhớ

nhiều bà con nên mới khởi năm

bớt. — Tôi xong rồi,лади бѣлѣ Thầy

biết viết xuống nói.

Hai người dồn nhau đi, thầy

kia cười cười kêu :

— Kha không?

— Thưa, đúng xâm xây, có

vàng có giao cho thầy kia biến

chứa mì khé, thầy giáo Thành

tôi nói :

Thầy chờ đợi gì. Tôi ở đây

một mình, không vợ không con,

nắm dây đều cự từ tiệu.

Dù ra dây một tin rỗi.

Giáo Thành nghe mừng quá,

lật đật đứng dậy hỏi :

— Có tin rỗi sao?

— Có, thầy kia nói. Tôi bồi

thêm anh em ở sở linh kinh,

nhưng không biết ai, thầy kia nói

cứ nắm dây, dù tôi đã hỏi

Cầu-ông-Linh qua một mớ

người đậu ghe ở đó. Vâng còn

thêm tin ông cụ cho.

Và hơn 1 tháng nay thầy

tôi nói dì leo dây kiếm mấy ông

bạn, không biết sao lại chẳng

thấy và, tôi lo sợ quá nên phải

xin nghỉ mà di kiêm.

— Đừng lo. Tôi ở đây, súng

có mấy chục tên ta, cậy họ bồi

thêm, thì ra mối lập tức. Thầy

dòng lo.

Vừa dì, vừa nói chuyện giàn

lát dì tới nhà; thầy kia niềm nở

lâm. Nhưng mảng cho thầy

giáo Thành nắm. Nhưng thầy

Thành không chịu, cứ xin ngồi

ngoài vắng.

Thầy kia nói :

Thầy chờ đợi gì. Tôi ở đây

một mình, không vợ không con,

nắm dây đều cự từ tiệu.

Dù ra dây một tin rỗi.

Giáo Thành nghe mừng quá,

lật đật đứng dậy hỏi :

— Có tin rỗi sao?

— Có, thầy kia nói. Tôi bồi

thêm anh em ở sở linh kinh,

nhưng không biết ai, thầy kia nói

cứ nắm dây, dù tôi đã hỏi

Cầu-ông-Linh qua một mớ

người đậu ghe ở đó. Vâng còn

thêm tin ông cụ cho.

Và hơn 1 tháng nay thầy

tôi nói dì leo dây kiếm mấy ông

bạn, không biết sao lại chẳng

thấy và, tôi lo sợ quá nên phải

xin nghỉ mà di kiêm.

— Đừng lo. Tôi ở đây, súng

có mấy chục tên ta, cậy họ bồi

thêm, thì ra mối lập tức. Thầy

dòng lo.

Vừa dì, vừa nói chuyện giàn

lát dì tới nhà; thầy kia niềm nở

lâm. Nhưng mảng cho thầy

giáo Thành nắm. Nhưng thầy

Thành không chịu, cứ xin ngồi

ngoài vắng.

Thầy kia nói :

Thầy chờ đợi gì. Tôi ở đây

một mình, không vợ không con,

nắm dây đều cự từ tiệu.

Dù ra dây một tin rỗi.

Giáo Thành nghe mừng quá,

lật đật đứng dậy hỏi :

— Có tin rỗi sao?

— Có, thầy kia nói. Tôi bồi

thêm anh em ở sở linh kinh,

nhưng không biết ai, thầy kia nói

cứ nắm dây, dù tôi đã hỏi

Cầu-ông-Linh qua một mớ

người đậu ghe ở đó. Vâng còn

thêm tin ông cụ cho.

Và hơn 1 tháng nay thầy

tôi nói dì leo dây kiếm mấy ông

bạn, không biết sao lại chẳng

thấy và, tôi lo sợ quá nên phải

xin nghỉ mà di kiêm.

— Đừng lo. Tôi ở đây, súng

có mấy chục tên ta, cậy họ bồi

thêm, thì ra mối lập tức. Thầy

dòng lo.

Vừa dì, vừa nói chuyện giàn

lát dì tới nhà; thầy kia niềm nở

lâm. Nhưng mảng cho thầy

giáo Thành nắm. Nhưng thầy

Thành không chịu, cứ xin ngồi

ngoài vắng.

Thầy kia nói :

Thầy chờ đợi gì. Tôi ở đây

một mình, không vợ không con,

nắm dây đều cự từ tiệu.

Dù ra dây một tin rỗi.

Giáo Thành nghe mừng quá,

lật đật đứng dậy hỏi :

— Có tin rỗi sao?

— Có, thầy kia nói. Tôi bồi

thêm anh em ở sở linh kinh,

nhưng không biết ai, thầy kia nói

cứ nắm dây, dù tôi đã hỏi

Cầu-ông-Linh qua một mớ

người đậu ghe ở đó. Vâng còn

thêm tin ông cụ cho.

Và hơn 1 tháng nay thầy

tôi nói dì leo dây kiếm mấy ông

bạn, không biết sao lại chẳng

thấy và, tôi lo sợ quá nên phải

xin nghỉ mà di kiêm.

— Đừng lo. Tôi ở đây, súng

có mấy chục tên ta, cậy họ bồi

thêm, thì ra mối lập tức. Thầy

dòng lo.

Vừa dì, vừa nói chuyện giàn

lát dì tới nhà; thầy kia niềm nở

lâm. Nhưng mảng cho thầy

giáo Thành nắm. Nhưng thầy

Thành không chịu, cứ xin ngồi

ngoài vắng.

Thầy kia nói :

Thầy chờ đợi gì. Tôi ở đây

một mình, không vợ không con,

nắm dây đều cự từ tiệu.

Dù ra dây một tin rỗi.

Giáo Thành nghe mừng quá,

lật đật đứng dậy hỏi :

— Có tin rỗi sao?

— Có, thầy kia nói. Tôi bồi

thêm anh em ở sở linh kinh,

nhưng không biết ai, thầy kia nói

cứ nắm dây, dù tôi đã hỏi

Cầu-ông-Linh qua một mớ

người đậu ghe ở đó. Vâng còn

thêm tin ông cụ cho.

Và hơn 1 tháng nay thầy

tôi nói dì leo dây kiếm mấy ông

bạn, không biết sao lại chẳng

thấy và, tôi lo sợ quá nên phải

xin nghỉ mà di kiêm.

— Đừng lo. Tôi ở đây, súng

có mấy chục tên ta, cậy họ bồi

thêm, thì ra mối lập tức. Thầy

dòng lo.

Vừa dì, vừa nói chuyện giàn

lát dì tới nhà; thầy kia niềm nở

lâm. Nhưng mảng cho thầy

giáo Thành nắm. Nhưng thầy

Thành không chịu, cứ xin ngồi

ngoài vắng.

Thầy kia nói :

Thầy chờ đợi gì. Tôi ở đây

một mình, không vợ không con,

nắm dây đều cự từ tiệu.

Dù ra dây một tin rỗi.

Giáo Thành nghe mừng quá,

lật đật đứng dậy hỏi :

— Có tin rỗi sao?

— Có, thầy kia nói. Tôi bồi

thêm anh em ở sở linh kinh,

